

Katecheza XLVI - Teologia roku liturgicznego

Zbliżając się do kresu naszych rozważań liturgicznych, jakie podejmowaliśmy na przestrzeni mijającego roku duszpasterskiego, zatrzymujemy się w dzisiejszej katechezie nad refleksją wokół tematów **teologii roku liturgicznego**. Każdy cykl roku mieści w sobie niezwykle bogactwo wydarzeń związanych z historią zbawienia, życiem, działalnością i Tajemnicą Paschalną Jezusa Chrystusa, a także wielkim przesłaniem kultu Maryjnego, świętych i błogosławionych. W centrum tych wydarzeń, podobnie jak i w centrum całego roku liturgicznego, znajduje się osoba i dzieło Chrystusa, a szczególnie Misterium Paschalne, czyli Męka, śmierć i zmartwychwstanie oraz Wniebowstąpienie i Zesłanie Ducha Świętego. Wszystkie inne wydarzenia roku liturgicznego wypływają z tego źródła Misterium Chrystusa i do niego zmierzają. Liturgia Kościoła staje się więc celebracją tego Misterium Chrystusa. Począwszy **od Adwentu, przez okres Bożego Narodzenia, Wielkiego Postu, Wielkanocy i długi okres Zwykły** dociera do nas niezwykle, bo zbawcza misja Chrystusa. I nie jest ona nam dana, byśmy mieli wyłącznie obserwować biernie i obojętnie etapy misji naszego Zbawiciela, ale po to, byśmy mogli lepiej dostrzec, jak ta misja winna być realizowana w naszym życiu, jak niezwykle bogactwo posiada każde wydarzenie zbawcze, które do nas dociera.

Rok liturgiczny jest więc pamiątką naszego Pana i nie chodzi tu o wspomnianie tylko, ale o celebrowanie czyli urzeczywistnianie w znakach liturgii Misterium Paschalnego Jezusa Chrystusa. To On sam do nas przemawia, kieruje słowo pouczenia i zaprasza na spotkanie przy stole eucharystycznym, by każdemu z nas objawić największe przykazanie miłości Boga, który tak umiłował świat i człowieka, że postanowił siebie samego wydać w ofierze za zbawienie świata.

To Misterium Chrystusa ukazane jest także w obchodach Maryjnych i ku czci świętych i błogosławionych. Niepokalana Matka Syna Bożego i Matka Kościoła prowadzi swoje dzieci, poprzez liczne uroczystości, święta i wspomnienia w roku liturgicznym, zawsze do swojego Syna, a nam przypomina, byśmy uczynili wszystko, cokolwiek On nam powie, bo tylko On, nasz Zbawiciel, ma słowa życia wiecznego. Także liczni święci i błogosławieni, to nasi bracia i siostry w wierze. Ich święte życie i zrealizowane powołanie do świętości ukazują owocność Chrystusowego Misterium. Oni wszyscy, którzy przeszli przez życie po śladach Chrystusowej Ewangelii, stają się dla nas zachętą i przykładem, że świętość jest możliwa i tylko życie oparte na Ewangelii daje człowiekowi poczucie sensu i doświadczenie piękna.

Rok liturgiczny jest niezwykle ważnym wydarzeniem dla całego Kościoła, tak w wymiarze wspólnoty wszystkich ochrzczonych, jak i dla każdego człowieka indywidualnie. Mamy więc nie tylko zachowywać się jak ci, którzy przyjmują wydarzenia roku liturgicznego, jak pamiątkę z fotografiami z czasów odległych, ale uczynić z tych wydarzeń niezwykle doświadczenie obecności Boga i Jego łaski, która sprawia, że w nas pulsuje prawdziwe życie, którym obdarza nas Pan. To w tym nurcie roku liturgicznego dojrzewa i kształtuje się nasza duchowość, rozwija się nasze powołanie i stajemy się bardziej odpowiedzialni za powierzony nam depozyt wiary. Uczynimy wszystko, co jest możliwe z naszej strony, aby na drogach roku liturgicznego i w znakach świętej liturgii spotkać Zbawiciela i odpowiedzieć naszym świadectwem wiary i miłości na Jego zaproszenie do podjęcia powierzonej nam świętości.